

Paulus en Silas

Handelingen 15:22-41

Silas

Nadat Barnabas en Marcus waren gescheiden van Paulus, maakte deze zich op voor een tweede zendingsreis. Paulus koos een andere reisgenoot en medewerker, namelijk Silas. Over zijn afkomst en familiebetrekkingen wordt ons niets meegedeeld. Wel weten wij dat hij in Jeruzalem een vooraanstaande plaats onder de broeders innam: hij was één van de voorgangers (Hand. 15:22). Net als Paulus was hij een Jood, die het Romeinse burgerrecht bezat (Hand. 16:37-38).

Silas is waarschijnlijk dezelfde als Silvanus (2 Kor. 1:19; 1 Tess. 1:1; 2 Tess. 1:1 en 1 Petr. 5:12). Paulus en Petrus spreken over 'Silvanus', Lucas, de schrijver van Handelingen, noemt hem 'Silas'. De hele tweede zendingsreis, die ongeveer drie jaar heeft geduurd, vergezelde hij Paulus. Dan verliezen we hem uit het oog; op de derde reis is hij er niet meer bij. Aan het slot van de eerste brief van Petrus komt hij echter weer in beeld als de overbrenger, de bezorger van deze brief.

De tweede zendingsreis

Opgedragen aan de Heer

Voordat Paulus en Silas vertrokken, werden ze door de broeders uit Antiochië aan de genade van de Heer opgedragen (vgl. Hand. 14:26). Een dienstknecht van de Heer behoort het vertrouwen te genieten van medegelovigen. De Heilige Geest die hem of haar heeft geroepen om voor de Heer een bepaalde dienst te verrichten, zal ook medegelovigen van die roeping overtuigen. Deze stemmen met de dienst in en dragen de dienstknecht aan de Heer op (vgl. Hand. 13:1-3). Het logische vervolg op deze instemming is dat zij deze broeder/zuster dan ook ondersteunen in zijn/haar geestelijke en materiële behoeften. Hoewel een plaatselijke gemeente een dienstknecht aan de genade van de Heer opdraagt en ondersteunt, oefent zij geen gezag over hem/haar uit. De Heer 'roept' en de Heilige Geest 'leidt'. Natuurlijk kunnen medegelovigen een dienstknecht van advies dienen, of hem/haar proberen te corrigeren, maar uiteindelijk is de dienstknecht 'vrij' in zijn/haar dienst voor de Heer.

Toen Paulus zich in de geest gebonden voelde naar Jeruzalem te reizen (Hand. 20:22), werd hem door de Geest van stad tot stad betuigd dat hem daar gevangenschap en verdrukking te wachten stond (Hand. 20:23). Ook Agabus, een profeet uit Judea, waarschuwde Paulus door de Heilige Geest om niet naar Jeruzalem te reizen (Hand. 21:10-11). Zowel zijn reisgenoten als de plaatselijke gelovigen in Caesarea drongen er op aan dat hij niet zou opgaan naar Jeruzalem (Hand. 21:12).

Paulus was echter vastbesloten in zijn voornemen en liet zich niet overreden. Hij was er stellig van overtuigd dat het de wil van de Heer was de reis naar Jeruzalem voort te zetten. We laten in het midden of Paulus hier ongehoorzaam was aan de stem van de Heilige Geest en zich door zijn eigen geest liet leiden. Hoe het ook zij, de Heer heeft Paulus niet laten vallen. Integendeel, de Heer heeft hem in de verdrukking, die hem tevoren was aangezegd, ondersteund: *“De volgende nacht nu stond de Heer bij hem en zei: Heb goede moed, want zoals je in Jeruzalem van Mij hebt betuigd, zo moet je*

ook in Rome getuigen” (Hand. 23:11). Paulus heeft in Jeruzalem van de Heer Jezus mogen getuigen en de Heer heeft dit naar waarde geschat. Juist als het *nacht* is, in de donkerste perioden van ons leven, komt de Heer ons moed inspreken. Misschien zijn we wel door eigenwilligheid in de problemen geraakt, maar als we iets met ons hart voor de Heer doen, zal Hij ons bijstaan en voortleiden.

God doet alle dingen meewerken ten goede

Verbittering en scheiding onder broeders kunnen ons terneerdrukken en mismoedig maken. Maar Paulus noch Barnabas lieten zich hierdoor uit het veld slaan. Barnabas nam Marcus mee en voer over zee af naar Cyprus, het eiland waar hij was geboren (Hand. 4:36). Paulus zette zijn reis met Silas over land voort. Zij gingen Syrië en Cilicië door en versterkten de gemeenten.

Hoe betreurenswaardig de scheiding ook was, God heeft dit ten goede doen meewerken (Rom. 8:28). De gemeenten, die zo dringend om pastorale hulp verlegen zaten, konden nu sneller worden bezocht. In plaats van één, kwamen er twee zendingsreizen. Barnabas was nu in de gelegenheid om Marcus op te leiden; en Paulus nam Silas, die onervaren was op het terrein van de zending, onder zijn hoede.

Om over na te denken

Paulus koos Silas uit. Er zijn zeker vijf redenen op te noemen waarom Paulus' keuze op Silas viel:

1. *Hij was betrouwbaar.* Hij was één van de voorgangers onder de broeders in de gemeente te Jeruzalem, en hij genoot het vertrouwen van de apostelen en oudsten (Hand. 15:22).
2. *Hij was bekwaam.* Hij was een profeet die bekwaam was om de broeders te vertroosten en te versterken (Hand. 15:32).
3. *Hij was bescheiden.* Hij was niet iemand die zichzelf op de voorgrond plaatste. Hij werd door de apostelen en oudsten *gekozen* om met Paulus en Barnabas naar Antiochië te gaan. Hij werd ook door Paulus *gekozen* om zijn reisgenoot en medearbeider te zijn. Hij drong

zichzelf niet op. Paulus moest iemand aan zijn zijde hebben, niet iemand die hem voor de voeten zou lopen. 4. *Hij was 'Jood' en 'Romein'.* Als Jood had hij ingang bij de Joden; als Romein kon hij zich op bepaalde rechten beroepen. Aangezien deze reis geen vakantietrip was en ze in levensgevaarlijke situaties terecht konden komen, kwam het Romeinse burgerrecht goed van pas (vgl. Hand. 16:37-39; 22:25).

5. *Hij was een afgevaardigde.* Samen met Judas, Barsabbas geheten, was hij door de broeders uit Jeruzalem afgevaardigd om Paulus en Barnabas naar Antiochië te begeleiden. De rondzendbrief uit Jeruzalem moest niet alleen in Antiochië voorgelezen worden, maar ook in Syrië en Cilicië (Hand. 15:23). Het waren juist deze streken die Paulus wilde bezoeken. Voor een mondelinge uitleg en toelichting was Silas, de 'afgevaardigde' uit Jeruzalem, een uitermate geschikt persoon (vgl. Hand. 15:27,32).

Silas was iemand die zijn sporen had verdiend in Jeruzalem, de ideale man om als zendeling mee te nemen. Van een zendeling wordt het een en ander verwacht. De zendeling Cor Bruins schrijft het volgende in zijn boek *Zo zend Ik ook u*. In het Amerikaanse dagblad 'The Church Gazette', verscheen eens deze advertentie: “*Gevraagd: personen die zich gemakkelijk kunnen bewegen in alle kringen, die handig zijn in het cement mengen, die onbevreesd rivieren durven doorwaden, artikelen kunnen schrijven, hun naasten hartelijk lief hebben, die het werk van een verloskundige kunnen doen, die urenlang met gekruiste benen kunnen zitten, die samenkomsten kunnen houden, die moerasland kunnen droogleggen, die verdachte en onsmakelijke spijzen kunnen verwerken, die geduld hebben met menselijke zwakheden, die dwazen kunnen verdragen, en niet bang zijn tot diep in de nacht te moeten werken. Personen die een hekel hebben aan mieren en muggen, baby's en bedelaars, vlooiën en wandluizen, onverschilligheid, jeuk, oerwouden, armoede, zweet, meeldauw, modder, en ongehuwde moeders, behoren zich ten minste tweemaal te bedenken voordat zij solliciteren.*”

Er zijn maar weinigen die voldoen aan deze criteria. Dus blijft de oproep van de Heer Jezus actueel: “*De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinig; smeekt dan de Heer van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstuurt*” (Matt. 9:37-38).

